

Πνευματικά Σημειώματα

Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Πνευματικά Σημειώματα:

Ἐβδομαδιαία ἠλεκτρονική ἐκδοση
Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος

Ἔτος 1ο / Τεύχος: 25
Πέμπτη 18ῆ Ἰουλίου 2024

Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀθωνίτου
(5ῆ Ἰουλίου π. ἡμ.)

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς Δ' Ματθαίου

(Ματθαίου κεφ. η' 5-13)

Εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ εἰς Καπερναοῦμ προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἶπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ, πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ, ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου, ποιήσον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον. Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσι καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ· ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

Μετάφραση

Μόλις μπήκε ο Ίησοῦς στήν Καπερναούμ, τὸν πλησίασε ἕνας ἑκατόνταρχος, καὶ τὸν παρακαλοῦσε μὲ αὐτὰ τὰ λόγια: «Κύριε, ὁ δοῦλος μου εἶναι κατάκοιτος στὸ σπίτι, παράλυτος καὶ ὑποφέρει φοβερὰ». Ὁ Ίησοῦς τοῦ λέει: «Ἐγὼ θὰ ἔρθω καὶ θὰ τὸν θεραπεύσω». Ὁ ἑκατόνταρχος τοῦ ἀποκρίθηκε: «Κύριε, δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ σὲ δεχτῶ στὸ σπίτι μου· πὲς ὁμῶς μόνο ἕνα λόγο καὶ θὰ γιαιτρευτεῖ ὁ δοῦλος μου. Εἶμαι κι ἐγὼ ἄνθρωπος κάτω ἀπὸ ἐξουσία καὶ ἔχω στρατιώτες στὴ διοίκησή μου, λέω στὸν ἕνα “Πήγαινε” καὶ πηγαίνει, καὶ στὸν ἄλλον, “Ἐλα” καὶ ἔρχεται, καὶ στὸ δοῦλο μου “Κάνε αὐτὸ” καὶ τὸ κάνει». Ὅταν τὸν ἄκουσε ὁ Ίησοῦς, θαύμασε καὶ εἶπε σὲ ὄσους τὸν ἀκολουθοῦσαν: «Σᾶς βεβαιώνω πὼς τόση πίστη οὔτε ἀνάμεσα στοὺς Ἰσραηλίτες δὲ βρῆκα. Καὶ σᾶς λέω πως θὰ ρθουν πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολὴ καὶ δύση καὶ θὰ καθίσουν μαζί μὲ τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸ Ἰακώβ στὸ τραπέζι τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐνῶ οἱ κληρονόμοι τῆς βασιλείας θὰ πεταχθοῦν ἔξω στὸ σκοτάδι. Ἐκεῖ θὰ κλαίει καὶ θὰ τρίζουν τα δόντια τους». Ὑστερα εἶπε στὸν ἑκατόνταρχο ὁ Ίησοῦς: «Πήγαινε, κι ἄς γίνει αὐτὸ πὸν πίστεψες». Καὶ γιαιτρεύτηκε ὁ δοῦλος ἐκείνη τὴν ὥρα.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολὴ Παύλου Στ' 18 - 23

Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. Ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Μετάφραση

Εἶστε λοιπὸν, ἐλεύθεροι πιά ἀπὸ τὸ ζυγὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ ὑπηρετεῖτε τὸ καλὸ καὶ τὸ δίκαιο. Χρησιμοποιοῦ τὴν ἀνθρώπινη εἰκόνα τῆς δουλείας γιατί δὲν μπορεῖτε ἀλλιῶτικα νὰ καταλάβετε. Παλιότερα εἶχατε ὑποδουλώσει ὅλο τὸ εἶναι σας σὲ πάθη καὶ πράξεις ἀντίθετες στὸ θεϊκὸ θέλημα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ζεῖτε ἀντίθετα πρὸς τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι πρέπει καὶ τώρα νὰ ὑποδουλώσετε ὅλο τὸ εἶναι σας στὸ θεϊκὸ θέλημα, γιὰ νὰ βρεθεῖτε κοντὰ στὸ Θεὸ. Μὴν ξεχνάτε πῶς, ὅσον καιρὸ ἦσασταν ὑπόδουλοι στὴν ἁμαρτία, ἦσασταν μακριὰ ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ποιὸ ἦταν τὸ κέρδος σας ἀπὸ τὴ διαγωγή σας ἐκείνη; Ντρέπεστε τώρα γι' αὐτὴν, γιατί ὁδηγοῦσε τελικὰ στὸν θάνατο. Τώρα ὁμως εἶστε ἐλεύθεροι πιά ἀπὸ τὴν ἁμαρτία κι ἀνήκετε στὸ Θεό. Καρπὸς τῆς καινούργιας ζωῆς σας εἶναι ἡ ἀγιοςύνη, καὶ τὸ τέλος τῆς πορείας σας εἶναι ἡ αἰώνια ζωὴ. Γιατί ὁ μισθὸς ποὺ δίνει ἡ ἁμαρτία εἶναι ὁ θάνατος, ἐνῶ τὸ δῶρο ποὺ χαρίζει ὁ Θεὸς εἶναι ἡ αἰώνια ζωὴ, τὴν ὁποία ἔφερε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ Κύριός μας.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Κυριακὴ τέταρτη ἀπὸ τὴν Πεντηκοστὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιο εἶναι παρμένο ἀπὸ τὸ ἡ' κεφάλαιο τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου. Ὁ Εὐαγγελιστὴς περιγράφει τὸ θαῦμα τῆς ἰάσεως τοῦ δούλου του ἑκατόνταρχου, ὁ ὁποῖος πῆγε σὲ Αὐτὸν ζητῶντας βοήθεια.

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, ὅταν μπῆκε ὁ Ἰησοῦς στὴν Καπερναοῦμ, ἦλθε σὲ αὐτὸν ἓνας ἑκατόνταρχος, τὸν παρακαλοῦσε καὶ τοῦ ἔλεγε: «Κύριε, ὁ δοῦλος μου εἶναι κατάκοιτος στὸν σπῖτι, παράλυτος καὶ βασανίζεται φρικτὰ». Καὶ τοῦ λέει ὁ Ἰησοῦς: «Θὰ ἔρθω ἐγὼ καὶ θὰ τὸν θεραπεύσω». Καὶ τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ ἑκατόνταρχος καὶ λέει: «Κύριε, δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ μπεῖς στὸ σπῖτι μου· ἀλλὰ μόνο πρὸς ἓνα λόγο καὶ θὰ γιатρευτεῖ ὁ δοῦλος μου. Διότι κι ἐγὼ ποὺ εἶμαι ἄνθρωπος ὑπὸ τὴν ἐξουσία ἄλλων, ἔχω ὑπὸ τὶς διαταγὲς μου στρατιῶτες, καὶ λέω σὲ αὐτόν, Ἔλα καὶ πηγαίνει, καὶ σὲ ἄλλον, Ἔλα καὶ ἔρχεται, καὶ στὸν δοῦλο μου Ἔλα καὶ τὸ κάνει».

Όταν τὸν ἄκουσε ὁ Ἰησοῦς, θαύμασε καὶ εἶπε σὲ αὐτοὺς ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσαν: «Ἀλήθεια σας λέω, οὔτε στὸν λαὸ τοῦ Ἰσραὴλ βρῆκα τόση πίστη. Σᾶς λέω ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῆ καὶ δύση θὰ ἔρθουν καὶ θὰ καθίσουν στὸ τραπέζι μὲ τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸ Ἰακώβ στὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἐνῶ τὰ παιδιά τῆς βασιλείας θὰ ριχθοῦν ἔξω στὸ σκοτάδι. Ἐκεῖ θὰ εἶναι τὸ κλάμα καὶ τὸ τρίξιμο τῶν δοντιῶν». Καὶ εἶπε ὁ Ἰησοῦς στὸν ἑκατόνταρχο: «Πᾶνε καὶ αὐτὸ ποὺ πίστεψες ἄς γίνεи». Καὶ γιατρεύτηκε ὁ δοῦλος του ἐκείνη τὴν ὥρα.

Τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο εἶναι πολὺ σημαντικό, καθὼς προσπαθεῖ ὄχι μόνο νὰ μᾶς διδάξει ἀλλὰ καὶ νὰ ἀφυπνίσει, ἐμᾶς σήμερα, ὅπως καὶ τοὺς Ἰουδαίους πρὶν ἀπὸ δύο χιλιάδες χρόνια. Ὁ ἑκατόνταρχος, ἓνα ἄνθρωπος εἰδωλολάτρης, οὔτε κἂν Ἰουδαῖος, ἀποδεικνύεται ὅτι ἔχει περισσότερες ἀρετὲς ἀπὸ αὐτοὺς. Ἀρχικὰ εἶναι ταπεινός, καθὼς ἀρνεῖται στὸ Χριστὸ τὴν εἴσοδο στὸ σπίτι του, ὄχι γιατί δὲν θέλει, ἀλλὰ γιατί εἶναι ἀμαρτωλὸς καὶ δὲν τοῦ ἀξίζει τέτοια μεγάλη τιμὴ. Ὁ ἑκατόνταρχος μπορεῖ νὰ μὴν ἔχει γαλουχηθεῖ μὲ τὶς ἐντολὲς τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου, ἀλλὰ νιώθει τὴν ἀμαρτωλότητά του.

Εἶναι παράδειγμα γιὰ ἐμᾶς ποὺ ἐνῶ ξέρουμε τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ, ὅμως ποὺ ἔχουμε ὡς ὁδηγὸ μας τὸ Εὐαγγέλιο, ἔχουμε γιὰ καθοδηγητὲς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους καὶ τοὺς Ἁγίους Πατέρες. Ἐμεῖς, λοιπόν, ὄχι μόνο πέφτουμε σὲ ἀμαρτίες, ἀλλὰ ἀρνούμαστε καὶ νὰ συνειδητοποιήσουμε τὸ γεγονὸς ὅτι εἴμαστε ἀμαρτωλοί. Αὐτὸ ποὺ ἐμεῖς δὲν ἔχουμε καταφέρει ἀκόμα, τὸ πετυχαίνει ἓνας ἄνθρωπος ποὺ εἶναι εἰδωλολάτρης.

Ἡ δευτέρη ἀρετὴ του, εἶναι τόσο μεγάλη ποὺ τὴν ἐπαινεῖ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος καὶ δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν πίστη του ἑκατόνταρχο σὲ Αὐτόν. «Πὲς ἓνα λόγο καὶ θὰ γιατρευτεῖ ὁ δοῦλος μου», λέει στὸν Κύριο. Δὲν ἔχει μέσα του ἴχνος ἀμφιβολίας ἀφοῦ ἡ καρδιά του εἶναι γεμάτη ἀπὸ τὴν πίστη του στὸ Θεό. Ἡ δική μας καρδιά ἄραγε, μπορεῖ νὰ πλησιάσει στὸ ἐλάχιστο τὴν καρδιά αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου; Μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μὲ ἓναν ἄνθρωπο ποὺ δὲν ἔχει διδαχθεῖ γιὰ τὴν ἀγάπη ἀλλὰ καὶ τὴ θυσία τοῦ Θεοῦ γιὰ ἐμᾶς;

Δυστυχῶς, δὲν μπορεῖ ἐμεῖς ποὺ εἴμαστε βαπτισμένοι στὸν ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος· ἐμεῖς, ποὺ μὲ τὸ χρῖσμα μας, ἔχουμε λάβει τὴ φώτιση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ἐμεῖς, ποὺ

βλέπουμε τὰ ἀτελείωτα θαύματα τοῦ Θεοῦ ἡμεῖς, δὲν ἔχουμε οὔτε ἓνα κλάσμα τῆς πίστεως του ἑκατόνταρχου.

Ἐμεῖς, δυστυχῶς, ἔχουμε γίνει σὰν τοὺς Ἰουδαίους. Νοιαζόμαστε περισσότερο γιὰ τὸ πὼς θὰ δείξουμε ὅτι εἴμαστε Χριστιανοί, νοιαζόμαστε περισσότερο νὰ ἐλέγξουμε τὸ διπλανό μας, νοιαζόμαστε περισσότερο γιὰ τὸν τύπο καὶ λιγότερο γιὰ τὴν οὐσία τῆς πίστεως μας. Ἔχουμε κάνει ὅτι ἔκαναν καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. Ἔχουμε μετατρέψει τὴν πίστη μας σὲ θρησκεία. Ὁ Χριστιανισμὸς ὅμως δὲν εἶναι θρησκεία, εἶναι ἡ ἀλήθεια, ὅπως ἀποκαλύφθηκε σὲ ἐμᾶς ἀπὸ τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό. Στὴν ἀλήθεια πιστεύουμε, στὴν ἀλήθεια ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὁ Σωτῆρας τοῦ κόσμου, ὅπως πίστεψε καὶ ὁ ἑκατόνταρχος.

Τὸ πὸς θὰ μᾶς ὀδηγήσει αὐτό, τὸ ἀναφέρει ὁ Κύριος στὴ συνέχεια τοῦ Εὐαγγελίου: «Σᾶς λέω ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῆ καὶ δύση θὰ ἔρθουν καὶ θὰ καθίσουν στὸ τραπέζι μὲ τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ στὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἐνῶ τὰ παιδιά τῆς βασιλείας θὰ ριχθοῦν ἔξω στὸ σκοτάδι». Δὲν ἀναφέρεται ἐδῶ ὁ Χριστός, μόνο στοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ καὶ σὲ μᾶς. Θὰ τὸ καταλάβουμε καλύτερα, ἂν δοῦμε λίγο τὴν πίστη τῶν ἀδελφῶν μας, στὶς ἱεραποστολὲς τῆς Ἀφρικῆς, τὴν Ἰνδονησίας, τῶν Φιλιππίνων. Θὰ τὸ καταλάβουμε καλύτερα ἂν δοῦμε τὴν πίστη τῶν Χριστιανῶν στὴ Μέση Ἀνατολή, πὸς σφαγιάζονται καθημερινὰ ἀπὸ τοὺς τζιχαντιστές. Ἄς δοῦμε τὴν πίστη αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἂς σκεφτοῦμε, ἡμεῖς πὸς βρισκόμαστε;

Ἐμεῖς, πὸς καυχόμαστε ὅτι εἴμαστε ὁ νέος περιούσιος λαὸς τοῦ Θεοῦ, θὰ σωθοῦμε ἢ θὰ ἔχουμε τὴν μοῖρα τῶν Ἰουδαίων; Ἄς σκύψουμε λίγο τὸ κεφάλι νὰ ταπεινωθοῦμε καὶ νὰ θυμηθοῦμε, ὅτι ὁ περιούσιος λαὸς τοῦ Θεοῦ, δὲν ἔχει οὔτε φυλὴ, οὔτε σύνορα, ἀλλὰ εἶναι ὅλη ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἡμεῖς ἔχουμε σὰν παράδειγμα τὸν ἑκατόνταρχο, ἓναν πρῶην εἰδωλολάτρη, πὸς μὲ τὴν πίστη του κατάφερε αὐτὸ πὸς εἶναι ὁ πραγματικός μας σκοπὸς σὲ αὐτὸν τὸν κόσμο, νὰ μᾶς δεχθεῖ ὁ Κύριος στὴν ἀγκαλιά Του.

Εὐχομαι τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο νὰ μᾶς συγκινήσει, ὥστε νὰ ἀρχίσουμε, ὅλοι μαζί, νὰ στρέφουμε τὸ πρόσωπό μας πρὸς τὸν

Κύριο. Ἐκεῖνος εἶναι ἡ ἀπάντηση σὲ ὅλα ὅσα μᾶς προβληματίζουν, κι ἂν τὸ πιστέψουμε αὐτό, θὰ δοῦμε τὴ ζωὴ μας νὰ μετατρέπεται σὲ μιὰ μόνιμη εὐλογία. Εὐχομαι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, νὰ δυναμώνει τὴν πίστη μας, ὥστε νὰ μπορέσουμε στὸ τέλος τῆς ζωῆς μας, νὰ ἀντικρίσουμε τὸ πρόσωπό Του.

π.Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Παράινέσεις Ἁγίων

Περὶ Ταπεινοφροσύνης

Ἔλεγαν γιὰ τὸν ἀββᾶ Ἀρσένιο ὅτι, ὅταν βρισκόταν στὴ Σκήτη, ἀρρώστησε κάποια φορά καὶ πῆγε ὁ ἱερέας καὶ τὸν ἔφερε στὴ σύναξη. Τὸν ἔβαλε νὰ ξαπλώσει πάνω σὲ κουρελοῦ καὶ ἓνα μαξιλαράκι στὸ κεφάλι. Καὶ νὰ, ἔρχεται κάποιος ἀπὸ τοὺς Γέροντες νὰ τὸν ἐπισκεφθεῖ ἀλλὰ σὰν τὸν εἶδε πάνω στὴν κουρελοῦ καὶ μὲ μαξιλάρι στὸ κεφάλι, σκανδαλίστηκε καὶ εἶπε: «Αὐτός λοιπὸν εἶναι ὁ ἀββᾶς Ἀρσένιος καὶ ξαπλώνει πάνω σὲ στρωσίδια;»

Τὸν πῆρε τότε παράμερα ὁ πρεσβύτερος καὶ τοῦ λέει: «Τὶ δουλειὰ ἔκανες στὸ χωριὸ σου;»

- Βοσκός ἤμουν.
- Καὶ πῶς τὰ οἰκονομοῦσες;
- Μὲ πολὺ κόπο.
- Τώρα πῶς τὰ περνᾶς στὸ κελί;
- Βρῆκα ἀνάπαυση.

Τοῦ λέει τότε ὁ Γέροντας: «Βλέπεις αὐτὸν τὸν ἀββᾶ Ἀρσένιο; Ἦταν βασιλοπάτορας, στὴν κατὰ κόσμον ζωὴ του καὶ χίλιοι ὑπηρέτες μὲ χρυσὲς ζῶνες καὶ περιβραχιόνια καὶ ὀλομέταξα φορέματα τὸν παρέστεκαν. Καὶ σὲ πολὺτιμα στρωσίδια ξάπλωνε. Ἐνῶ ἐσύ βοσκός ἦσουν καὶ δὲν εἶχες στὸν κόσμον τὴν ἀνάπαυση ποὺ ἔχεις τώρα στὸ κελί σου. Αὐτὸς τὴν καλοπέραση ποὺ εἶχε στὸν κόσμον, ἐδῶ δὲν τὴν ἔχει. Νὰ λοιπὸν ποὺ ἐσύ καλοπερνᾶς καὶ ἐκεῖνος ταλαιπωρεῖται».

Κατανύχθηκε ὁ ἀδελφός ἀκούγοντάς τα καὶ ἔβαλε μετάνοια λέγοντας: «Συγχώρεσέ με, ἀββᾶ, ἀμάρτησα. Πράγματι αὐτὸς

εἶναι ὁ γνήσιος δρόμος τῆς μοναχικῆς ζωῆς, τὸ ὅτι αὐτός ἦρθε στὴ στέρηση ἐνῶ ἐγὼ στὴ βόλεψη».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 14)

Διηγήθηκε ἐπίσης ὁ ἀββᾶς Δανιήλ γιὰ τὸν ἀββᾶ Ἀρσένιο τὰ ἐξῆς: «Κάποτε κάλεσε τὸν ἀββᾶ Ἀλέξανδρο καὶ τὸν ἀββᾶ Ζωίλο, τοὺς Πατέρες μου, καὶ ταπεινώνοντας τὸν ἑαυτὸ του, τοὺς εἶπε: «Ἐπειδὴ οἱ δαίμονες μὲ πολεμοῦν καὶ δὲν ξέρω μήπως μὲ κλέψουν στὸν ὕπνο, κοπιάστε τὴ νύχτα αὐτὴ μαζί μου καὶ φυλάξτε με μὴ νυστάξω στὴν ἀγρυπνία».

Κάθισαν πράγματι ἀποβραδὺς σιωπηλοὶ ὁ ἓνας ἀπ' τὰ δεξιὰ του καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὰ ἀριστερά. Καὶ εἶπαν οἱ Πατέρες μου: «Ἐμεῖς κοιμηθήκαμε καὶ ξυπνήσαμε καὶ δὲν τὸν ἀντιληφθήκαμε νὰ νυστάξει. Καὶ ὅταν ξημέρωσε -ὁ Θεὸς γνωρίζει ἐὰν ἦταν φτιαχτὸ αὐτὸ ποὺ ἔκανε, γιὰ νὰ νομίσουμε ὅτι νύσταξε, ἢ ἐὰν πραγματικὰ ἦρθε ὁ φυσικὸς ὕπνος- ἔβγαλε τρεῖς ἀναπνοές καὶ ἀμέσως σηκώθηκε λέγοντας: Νύσταξα, ναί; Κι ἐμεῖς τοῦ εἶπαμε: Δὲν ξέρουμε».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 20)

Διηγήθηκαν γιὰ κάποιον ἐπίσκοπο τῆς Ὁξυρρύγχου ποὺ ὀνομαζόταν Ἀφύ, ὅτι ὅταν ἦταν μοναχός, ἀσκούνταν σὲ πολλὴ σκληραγωγία. Ὅταν ἐγένε ἐπίσκοπος, θέλησε τὴν ἴδια σκληραγωγία νὰ ἔχει καὶ μέσα στὸν κόσμο, ἀλλὰ δὲν τὸ κατόρθωσε. Ἐριξε τότε τὸν ἑαυτὸ του ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ λέγοντας: «Μὴ τυχόν ἔφυγε ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ ἀπὸ μένα, γιὰτι ἐγίνα ἐπίσκοπος;». Καὶ τοῦ ἀποκαλύφθηκε: «Ὅχι ἀλλὰ τότε ἦταν ἔρημος, καὶ καθὼς δὲν ὑπῆρχαν ἄνθρωποι, ὁ Θεὸς φρόντιζε. Τώρα ὁμως εἶναι κόσμος γύρω σου καὶ οἱ ἄνθρωποι φροντίζουν γιὰ σένα».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 27)

Δρώμενα

Έναρξη κατασκηνώσεων 2024

Ἡ σημερινή ἡμέρα 29/06 (12/07 ν.η.) σήμανε τὴν ἔναρξη τῆς φετινῆς κατασκηνωτικῆς περιόδου. Ἡ θερινὴ διαβίωση τῶν νεότερων μελῶν τῆς Μητροπόλεώς μας, θὰ πραγματοποιηθεῖ γιὰ δεύτερη χρονιά στὶς ἄρτιες ἐγκαταστάσεις τοῦ Sfendamos Wood Village στὰ 3-5 Πηγάδια Νάουσας. Ἡ διάρκειά της θὰ εἶναι ἀπὸ 12 ἕως 19 Ἰουλίου (ν.η.) γιὰ τὰ ἀγόρια καὶ ἀπὸ 19 ἕως 26 Ἰουλίου (ν.η.) γιὰ τὰ κορίτσια. Ἡ προσέλευση τῶν κατασκηνωτῶν ξεκίνησε ἀπὸ τὶς πρῶτες ἀπογευματινὲς ὥρες καὶ ἀκολούθησε ἡ τακτοποίησή τους στὶς ὀμάδες, καθὼς καὶ ἡ πρώτη γνωριμία μὲ τοὺς ὀμαδάρχες τους.

Ἀργότερα, τελέστηκε ὁ ἀγιασμός, ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου μᾶς κ. Γρηγορίου, παρουσία τῶν ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας, καθὼς καὶ ὅλων τῶν κατασκηνωτῶν, τῶν στελεχῶν τῆς κατασκήνωσης, ἀλλὰ καὶ τῶν γονέων τῶν παιδιῶν. Ὁ ποιμενάρχης μας, εὐχήθηκε καλὴ διαβίωση στοὺς μικροὺς μας φίλους ἐνῶ τοὺς συμβούλεψε νὰ μαζέψουν ὅσες περισσότερες ἐμπειρίες καὶ ἀναμνήσεις μποροῦν. Τέλος συνεχάρη τοὺς γονεῖς γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη τους καὶ τόνισε πόσο σημαντικὰ εἶναι τὰ ὀφέλη, ποὺ θὰ ἀποκομίσουν τὰ νέα παιδιά, στὶς λίγες αὐτὲς ἡμέρες.

Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων δώδεκα Ἀποστόλων 2024

Σήμερα ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων Δώδεκα Ἀποστόλων πανηγύριζε ὁ ὁμώνυμος Ἱερὸς Ναὸς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων στὰ Κύματα Θεσσαλονίκης. Λειτουργήσεν ὁ ποιμενάρχης μας ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος μὲ

ιερεῖς: π. γέροντα Ἀθανάσιο, π. Γρηγόριος Πρυσιᾶ, π. Νικόλαος Ματσιοῦλα καὶ τὸν π. Δημήτριο Ἀλμανίδη. Τὸ δεξιὸ ἀναλόγιον κόσμησε ὁ κ. Θεμιστοκλῆς Ἰωάννου.

Έάν θέλετε νά λαμβάνετε δωρεάν στό e-mail σας το ήλεκτρονικό περιοδικό «Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε νά στείλετε στην διεύθυνση imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.

Όνομα, Έπώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικά Σημειώματα»

Έρας Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
της Έκκλησίας τών Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών Έλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com
Έπεύθυνος Έκδοσης:
† Πρεσβύτερος Όνούφριος Άβραμίδης τηλ: 6989286400
έφημέριος Ι. Ν. Άγίου Γεωργίου Κατερίνης

